

Fővárosi Törvényszék

A határozat száma: 103.K.700.045/2026/27.
A felperes: Gasztvital Menza Kft.
(1103 Budapest, Kőér u. 5.)
A felperes képviselője: Dezső és Társai Ügyvédi Iroda
dr. Szterényi Sándor ügyvéd
(1011 Budapest, Fő utca 14-18.)
Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője: dr. Szathmári Réka kamarai jogtanácsos
Az I.rendű alperesi érdekelt: Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzata
(1113 Budapest, Bocskai út 39-41.)
Az I. rendű alperesi érdekelt képviselője: Varga Dóra Ügyvédi Iroda
dr. Varga Dóra Katalin ügyvéd
(1025 Budapest, Margit krt. 43-46. 6/3.)
A II. rendű alperesi érdekelt: Julienne Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.
(1161 Budapest, Gusztáv u. 33.)
A II. rendű alperesi érdekelt képviselője: Csepy és Kozma Ügyvédi Iroda
dr. Kozma Róbert ügyvéd
(1031 Budapest, Záhony u. 7.)
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott egyedi döntés
(D.519/25/2025.) jogszerűsége

í t é l e t e:

A bíróság a D.518/25/2025. iktatószámú határozatát részben, az igazgatási szolgáltatási díjra és az eljárási költségekre vonatkozó rendelkezéseit megsemmisíti és e körben az alperest új eljárásra kötelezi. A keresetet egyebekben elutasítja.

Az eljárás során felmerült költségeiket a felek saját maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 15 000 (tizenötezer) forint eljárási részilletéket.

A 15 000 (tizenötezer) forint fennmaradó eljárási részilletéket az állam viseli.

A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő eljárási részilleték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű alperesi érdekelt, mint ajánlatkérő az uniós értékhatárt elérő, a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 21. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel, a Kbt. Harmadik Részének szabályai szerinti, nemzeti eljárási rendben lefolytatott, hirdetménnyel induló nyílt eljárást indított a „Bölcsődei-óvodai-iskolai közétkeztetés II. tárgyában négy részajánlati kör tekintetében megnevezésű szolgáltatás megrendelése. Az eljárást megindító felhívás (a továbbiakban: felhívás) az Európai Unió Hivatalos Lapjában a TED-421240-2025. szám alatt, a Közbeszerzési Értesítő 2025/124 számában a KÉ-9977/2025 iktatószám alatt, egységesen 2025. június 30. napján lett közzétéve.
- [2] Az I. rendű alperesi érdekelt a közbeszerzési dokumentáció I. fejezetének 1.12. pontja alatt a kizáró okok tekintetében rögzítette, hogy „Az eljárásban nem lehet Ajánlattevő, alvállalkozó, akivel szemben a Kbt. 62. § (1) bekezdés h)–k) és m) pontja, valamint a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott kizáró okok bármelyike fennáll.
- [3] A „2. rész – „Óvodai közétkeztetés” felhívásban megjelölt határidejéig két ajánlat érkezett be: a felperesé és a II. rendű alperesi érdekelté. Az I. rendű alperesi érdekelt az összegezésében (a továbbiakban: Döntés) megállapította, hogy az eljárás eredményes lett, mind a felperes, mind a II. rendű alperes ajánlata érvényes lett. Nyertes ajánlattevőként a II. rendű alperesi érdekeltet jelölte meg.
- [4] A felperes a döntéssel szemben összesen 7 kérelmi elemet tartalmazó jogorvoslati kérelmet nyújtott be. Az első kérelmi elemnél kiemelte, hogy az I. rendű alperesi érdekelt a II. rendű alperesi érdekelt ajánlata vizsgálatakor a Kbt. 2. § (1)-(2) bekezdéseit, a 63. § (1) bekezdés b) pontját, a 74. § (1) bekezdés a) pontját, valamint a 73. § (1) bekezdés b) pontját sértette meg. A II. rendű alperesi érdekelt 2025. június 11. óta szerepel a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (a továbbiakban: NÉBIH) jogsértési listáján. A NÉBIH több mint 20 kilogrammnyi lejárt minőségmegőrzési idejű élelmiszer és nem nyomon követhető élelmiszerek tekintetében rendelte el azok forgalomból történő kivonását, forgalomba hozatalát és felhasználásának megtiltását. Álláspontja szerint az I. rendű alperesi érdekeltnek vizsgálnia kellett volna, illetve ezen vizsgálat eredményétől függően meg kellett volna állapítania a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja alapján, hogy a II. rendű alperesi érdekeltnél a szerződés teljesítése vonatkozásában a megbízhatósága alapos okkal megkérdőjelezhető. Az elkövetett súlyos jogsértésekre tekintettel – többek között lejárt élelmiszerek, nem nyomonkövethető élelmiszerek, feltárt higiéniai hiányosságok – alapos aggály merült fel a II. rendű alperesi érdekelt közétkeztetésben való részvétele kapcsán.
- [5] A második-hetedik kérelmi elemekben különböző okok miatt a II. rendű alperesi érdekelti ajánlat jogsértő jellegére hivatkozott.

Az alperes határozata

- [6] Az alperes a D.519/25/2025. iktatószámú határozatával a jogorvoslati kérelmet elutasította. Kötelezte egyidejűleg a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesi érdekelt részére 400.000 forint eljárási költséget.

- [7] Döntését az első kérelmi elem tekintetében azzal indokolta, hogy az ajánlatkérőt a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásánál mérlegelési jogkör illeti meg. Ebből következően e rendelkezés alkalmazhatósága nem állapítható meg automatikusan minden szakmai kötelezettségszegés esetén, hanem kizárólag akkor, amennyiben a feltárt magatartás alapján megalapozottan feltehető, hogy az ajánlattevő a későbbi szerződés teljesítésére nem lesz alkalmas vagy a teljesítés megbízhatósága veszélybe kerül. Ezért a jogintézmény alkalmazásánál azt kell vizsgálnia, hogy a megállapított jogsértés súlyosnak minősül-e és abból okszerűen levonható-e az a következtetés, miszerint az ajánlattevő megbízhatósága az adott közbeszerzési szerződés teljesítése szempontjából nem biztosított.
- [8] A rendelkezésre álló dokumentumokból megállapítható volt, hogy az I. rendű alperesi érdekelt vizsgálta a NÉBIH jogsértési listáját és ezzel összefüggésben tudomása volt arról, hogy a II. rendű alperes a „2040 Budaörs, Iskola tér 1. hrsz.: 1036/66. „Bleyer Jakab Általános Iskola főző és tálalókonyha” (Konyha1.), mint ellenőrzött egysége vonatkozásában 2025. június 11-én szabálytalanság történt. Az abban rögzített adatok alapján helytállóan jutott – a II. rendű alperesi érdekelttel azonosan – arra a következtetésre, hogy súlyos jogszabálysértés nem valósult meg. A kisebb higiéniai hiányosságok, valamint a lejárt, illetve nyomon nem követhető tételek szabálysértést képeztek, azonban ezek nem utaltak olyan szintű szakmai megbízhatatlanságra, amely alapján a szolgáltatás teljesítése a közbeszerzési eljárásban alapos okkal megkérdőjelezhető lett volna. Utalt arra, hogy a lejárt minőségmegőrzési idejű tételek nem azonosak a fogyaszthatósági idő lejáratával, hiszen előbbi nem gyorsan romló, mikrobiológiai kockázattal terhelt, hanem hosszú lejáratú élelmiszer áll a háttérben. Emellett a nem nyomon követhető tételek jellemzően adminisztratív, nyilvántartási hibából erednek. Hasonlóképpen a hűtőszekrény rozsdás alja vagy a rosszul záródó fagyasztóláda műszaki jellegű higiéniai hiányosság, amely nem veszélyezteteti közvetlenül az élelmiszer-biztonságot. Így e körülmények értékelése a Kbt. 63. § (1) bekezdése szerinti fakultatív kizárás megállapításához nem vezethetett.
- [9] Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a szabálysértéssel érintett Konyha1. a perbeli közbeszerzési eljárásban tett ajánlat szerinti teljesítés helyszínétől eltérő. Az ajánlatában a II. rendű alperesi érdekelt az 1164 Budapest, Újszász utca 45/b.-t (a továbbiakban: Konyha2.) jelölte meg. Ennek a kötelezettségszegés és a szerződés teljesítése közötti ok-okozati összefüggés megállapíthatósága szempontjából volt kiemelt jelentősége. A II. rendű alperesi érdekelt ajánlatánál – az ajánlata keretében csatolt az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) 23. § (5) bekezdése szerinti minősítését alapján – tudható volt, hogy a megkötendő közbeszerzési szerződést nem a szabálytalanság megállapításával terhelt főzőkonyhából kívánja teljesíteni. Ebből következően a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja által megkövetelt relevancia a tárgyi közbeszerzési szerződés teljesítése szempontjából sem állhatott fenn.
- [10] A második-hetedik kérelmi elemeket jogszabálysértés hiányában elutasította.
- [11] Az igazgatási szolgáltatási díj tekintetében rögzítette, hogy a jogorvoslati kérelem elutasítása okán a felperes viseli az igazgatási szolgáltatási díj teljes összegét az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 125. § (1) bekezdése, az Ákr. 126. § (2) bekezdés a) pontja, valamint a Kbt. 151. § (9) bekezdés harmadik mondata alapján. Az I. rendű alperesi érdekelt eljárási költségét több szempont figyelembevételével az általa kért 400.000 forint összegben állapította meg, melynek megfizetésére a felperest kötelezte.

A keresetlevél, védirat és nyilatkozatok

- [12] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának a jogorvoslati kérelem első kérelmi elemét érintő rendelkezéseinek megváltoztatását kérte azzal, hogy a bíróság állapítsa meg az ajánlatkérői döntés jogsértő voltát és alkalmazza a Kbt. szerinti jogkövetkezményeket. Másodlagosan az alperesi határozatának megsemmisítését és új eljárásra kötelezését kérte. Ezt meghaladóan kérte a határozat akként való megváltoztatását is, hogy az igazgatási szolgáltatási díjnak megfelelő összeget és a terhére megállapított eljárási költséget az alperes köteles visszafizetni számára.
- [13] Jogsértésként a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdéseire, a 63. § (1) bekezdés b) pontjára, a 73. § (1) bekezdés b) pontjára, a 74. § (1) bekezdés a) pontjára, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr) 51. § (1) bekezdés b) pontjára és 81. § (1) bekezdésére hivatkozott.
- [14] Kérte az per egyesítését a 103.K.700.007/2026. számú perrel.
- [15] Álláspontja szerint az alperesnek a II. rendű alperesi érdekelt ajánlatát érvénytelenítenie kellett volna, ugyanis a Kbt. 63 § (1) bekezdés b) pontja szerinti kizáró ok hatálya állt fenn. A II. rendű alperesi érdekelt megbízhatósága alapos okkal megkérdőjelezhető volt az általa elkövetett súlyos jogsértésekre tekintettel. Így a nála talált lejárt, nem nyomon követhető élelmiszerek, feltárt higiéniai hiányosságok – zöldség előkészítőben a hűtőszekrény alja rozsdás volt, festése pergett, fagyasztóláda rosszul záródott – alapján alapos aggály merült fel a közétkeztetésben való részvétele kapcsán. Az elkövetett jogsértés súlyosságát támasztotta alá az, hogy a 20,97 kg lejárt minőségmegőrzési idejű élelmiszer mintegy 200 adag étel elkészítésére lehetett volna alkalmas, amely így 200 személy egészségének veszélyeztetését eredményezhette volna. E hiányosságok az alperes érvelésével szemben nem minősülhettek csupán adminisztratív hibának, hanem valós élelmiszerbiztonsági kockázatot jelentettek. Ráadásul a II. rendű alperesi érdekelt a NÉBIH jogsértési listáján a közelmúltban elkövetett alapvető és lényegi közegészségügyi követelmények megsértése okán szerepelt.
- [16] Az alperes tévesen tulajdonított jelentőséget a „másik főzőkonyháról” való teljesítésnek. A Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kizárási ok nem helyszínhez, hanem az ajánlattevő személyéhez kapcsolódik. Ha tehát valaki nem nyomon követhető élelmiszereket tárol egy kifogástalan állapotú, legjobb minőségű konyhában, azzal a konyha állapotától függetlenül emberi életet és egészséget veszélyeztető helyzetet teremt. Ez pedig a II. rendű alperesi érdekeltnél megvalósult.
- [17] Előadta, hogy a határozat nem tartalmazott okszerű, egyediesített indokolást arra, hogy miért találta a Döntést jogszerűnek. A lejárt fogyaszthatósági és minőségmegőrzési idejű élelmiszereknél egyértelműen az I. rendű alperesi érdekelt érvelését vette át anélkül, hogy megjelölte volna mely konkrét jogszabályi rendelkezés alapján lett volna helyes a Döntés tartalmilag. Utalt egyebekben arra, hogy az alperes a jogsértés megállapításának mellőzésével jogsértő módon hozzájárult a jogorvoslati joga kiürítéséhez.
- [18] Utalt arra, hogy a jogorvoslati eljárás során felvetette, hogy felmerült az I. rendű alperesi érdekeltnél a közbeszerzés mellőzésének, illetve a szerződéskötési moratórium megsértésének gyanúja. Ezekről azonban az alperes nem tett említést sem.
- [19] Sétrelmezte, hogy az igazgatási szolgáltatási díj és az eljárási költség viselésére sem lett volna kötelezhető, mert az alperes a határozatát az ügyintézési határidő lejártát követően hozta meg.

A meghosszabbított ügyintézési határidő 2025. november 3-án járt le, az alperes ehhez képest a határozatot 2025. november 26-án hozta meg. Az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazandó, mely szerint az igazgatási szolgáltatási díjnak megfelelő összeget kell megfizetnie a hatóságnak, vagyis a felperesnek a teljes – valamennyi kérelmi elemre tekintettel megfizetett – igazgatási szolgáltatási díj, azaz 17.113.695 forint visszajár, valamint a mentesülnie kell az egyéb eljárási költség – 400.000 forint – megfizetése alól is. Ennek alátámasztására hivatkozott a Kúria Kfv.IV.37.489/2024/8. számú ítéletének 67-71. pontjaira.

- [20] A II. rendű alperesi érdekelt nyilatkozatában foglaltakra előadta, hogy álláspontja szerint a NÉBIH ellenőrzéssel kapcsolatos állítások figyelembevételét kizárja a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (2) bekezdése.
- [21] Az alperes a védiratában – a határozatában foglaltak fenntartása mellett – a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint nem minden szakmai kötelezettszegés esetében állapítható meg a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kizáró ok fennállása, hanem kizárólag akkor, amennyiben a feltárt megállapítás alapján feltehető, hogy az ajánlattevő a későbbi szerződés teljesítésére nem lesz alkalmas vagy a teljesítés megbízhatósága veszélybe kerül. A NÉBIH által tett megállapítás nem igazolta a súlyos jogszabálysértést, és az okszerűség tekintetében vizsgálta, hogy a megállapítottak mely főzőkonyhát érintették. Az ajánlattal érintett Konyha2. bezárására vagy működésének ideiglenes felfüggesztésére viszont nem került sor. A lejárt minőségmegőrzési idejű élelmiszerek nem minősültek automatikusan emberi egészséget veszélyeztetőnek. A nyilvánosan elérhető adatokból nem volt kiolvasható olyan körülmény, amely a tömeges egészségkárosodás kockázatát támasztotta volna alá. A közbeszerzési eljárás mellőzése és a szerződéskötési moratórium megsértése kapcsán a felperes mindössze felvetéseket fogalmazott meg, kifejezett kérelme azoknál nem volt. Ennek sérelme egyebekben nem volt megállapítható. Az igazgatási szolgáltatási díj kapcsán a Kbt. 151. § (9) bekezdésével összhangban tette megállapításait, ezért nem keletkezhetett visszatérítési kötelezettsége a felperes irányába.
- [22] Az alperes a tárgyaláson elismerte, hogy túllépte a számára nyitva álló ügyintézési határidőt.
- [23] Az I. rendű alperesi érdekelt nyilatkozatában a kereset elutasítását kérte. A II. rendű alperesi érdekelt által megvalósított, a NÉBIH nyilvános határozatban rögzített jogsértések súlyosnak nem voltak tekinthetők. Ráadásul a jogsértések a Konyha1. helyiséggel kapcsolatban merültek fel, amely a II. rendű alperesi érdekeltnél a teljesítés körében egyáltalán nem szerepelt.
- [24] A II. rendű alperesi érdekelt nyilatkozatában szintén a kereset elutasítását kérte. Meglátása szerint a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja relációjában a súlyos kötelezettszegés tartalmi megítélésén van a hangsúly. Ez következik az Európai Unió Bírósága joggyakorlatából is e fakultatív kizárási oknál, amely nála hiányzott. A szabálysértések kapcsán sem szándékosság, sem súlyos gondatlanság nem állt fenn. A NÉBIH mindössze öt termék tekintetében állapította meg nála a lejárt minőségellenőrzési időt, 2 termék esetén a nyomonkövethetőség hiányát, 2 darab élelmiszertároló gép esetén pedig kisebb hiányosságokat rögzített. A NÉBIH az ellenőrzése eredményeként sem a működését, sem a konyhája tekintetében nem alkalmazott semmilyen jogkövetkezményt. Az érintett termékeket együttműködő módon kivonta a forgalomból. A felperes által kifogásolt élelmiszer-tároló gépek hiányosságai érdemi élelmiszer-biztonsági veszélyt nem jelentettek, azokat a megadott határidőig lecserélte.

A bíróság ítélete és annak indokai

- [25] A kereset részben alapos az alábbiak szerint.
- [26] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. Az ügyet a Kp. 77. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok és a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg. A felperes a keresetében az alperesi döntésnek kizárólag a jogorvoslati kérelem első kérelméhez kapcsolódó, valamint az igazgatási szolgáltatási díjról szóló rendelkezéseit vitatta, a második-hetedik kérelmi elemek tekintetében nem. Ebből következően utóbbiak jogszerűségéről a jelen eljárásban nem kellett állást foglalnia.
- [27] A felperes egyesítési kérelméhez kapcsolódóan mindenekelőtt rögzítendő, hogy a bíróság a jelen pert sem a 103.K.700.007/2026., sem a 103.K.703.203/2026. számú perhez nem látta indokoltnak egyesíteni. A Kp. 31. § (1) bekezdése a perek egyesítésére megteremti a lehetőséget az azonos felek közötti jogvitáknál, amennyiben azok azonos vagy hasonló tényeken alapulnak. Ez automatizmust és kötelezettséget nem jelent a bíróság számára, mindössze egy fakultatív lehetőséget teremt meg. A jelen ügy és a hivatkozott két ügy ugyan valóban azonos felek között indult, viszont azok tárgya jelentősen eltérő egymástól. Ebből következően a bíróság a perek egyesítését nem látta indokoltnak, ezért a felperes erre irányuló kérelme ellenére mellőzte a jogintézmény alkalmazását.
- [28] A bíróságnak a jelen ügy érdemét érintve abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az alperes helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a II. rendű alperesi érdekelt ajánlatánál jogszerűen volt mellőzhető a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása, azaz nála nem állt fenn fakultatív kizárási ok a közbeszerzési eljárás relációjában.
- [29] Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014/24/EU (2014. február 26.) európai parlamenti és tanácsi irányelve (a továbbiakban: Irányelv) (101) preambulum bekezdése értelmében a fakultatív kizárási okok alkalmazásakor az ajánlatkérő szervezeteknek különös figyelmet kell fordítaniuk az arányosság elvére. A kisebb szabálytalanságoknak csak kivételes esetekben szabad a gazdasági szereplő kizárásához vezetnie. A kisebb szabálytalanságok ismétlődő előfordulása ugyanakkor kétségekre adhat okot a gazdasági szereplő megbízhatóságát illetően, és így indokoltta teheti a kizárást.
- [30] Az Irányelv 57. cikk (4) bekezdés c) pontja alapján az ajánlatkérő szerv kizárhat gazdasági szereplőt a közbeszerzési eljárásban való részvételből, illetve a tagállamok kötelezhetik az ajánlatkérő szervet a gazdasági szereplő kizárására a következő esetek bármelyikében: ha az ajánlatkérő szerv megfelelő módon bizonyítani tudja, hogy a gazdasági szereplő súlyos szakmai köteleességszegést követett el, amely miatt tisztességtelenségé kérdéssé vált.
- [31] A Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja szerint az ajánlatkérő az eljárást megindító felhívásban előírhatja, hogy az eljárásban nem lehet ajánlattevő, részvételre jelentkező, alvállalkozó, illetve nem vehet részt alkalmasság igazolásában olyan gazdasági szereplő, aki vonatkozásában az ajánlatkérő megfelelően bizonyítani tudja, hogy az elmúlt három évben jogszabályban meghatározott szakmai kötelezettségét súlyosan megszegte vagy jogszabályban meghatározott szakmai szervezet által lefektetett szakmai etikai szabályokat súlyosan megsértő cselekedetet követett el, és az ajánlatkérő megítélése szerint a kizárás alapjául

szolgáló cselekmény miatt a szerződés teljesítése vonatkozásában a megbízhatósága alapos okkal megkérdőjelezhető.

- [32] A Kbt. rendszerében a 62. § szerinti kötelező kizárási okok mellett az ajánlatkérő a Kbt. 63. §-ában nevesített rendelkezések alapján – amelyek az Irányelv 57. cikk (4) bekezdés c) pontján nyugszanak – előírhatja az eljárást megindító felhívásában, hogy meghatározott körülmények fennállása esetén a közbeszerzési eljárásban az ajánlat megtételéből az érintett gazdasági szereplők kizártnak minősülnek. Így a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontjából fakadóan két konjunktív feltétel egyidejűleg való fennállása esetén az ilyen gazdasági szereplők nem vehetnek részt az adott közbeszerzési eljárásban. Egyfelől azt kell bizonyítania az ajánlatkérőnek, hogy az ajánlattevő az elmúlt három évben jogszabályban meghatározott szakmai kötelezettségét súlyosan megszegte vagy jogszabályban meghatározott szakmai szervezet által lefektetett szakmai etikai szabályokat súlyosan megsértő cselekedetet követett el. Másfelől ezen cselekedetek megállapításával egyidejűleg az ajánlatkérőnek azt a következtetést is le kell vonnia, hogy azok eredményeként a szerződés teljesítése vonatkozásában az ajánlattevő gazdasági szereplő megbízhatósága alapos okkal megkérdőjelezhető. Rögzítendő, hogy az ajánlatkérőnek a beérkező ajánlattevői ajánlattal kapcsolatban alapvetően azt kell bizonyítani és megjelenítenie a döntésében, összegezésében, hogy annál e fakultatív kizárási ok fennállt. Így nem annak bemutatása szükséges – a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja szerinti rendelkezés alkalmazási szükségessége hiányában – azokban, hogy az ajánlattevői ajánlatnál miért nem volt megállapítható a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kizárási ok.
- [33] A Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja teleologikus jogértelmezéséből az a következtetés vonható le, hogy e fakultatív kizárási ok alkalmazása az ajánlatkérő mérlegelési jogkörébe tartozik, amelynél alapvetően széleskörű szabadságot élvez. Amennyiben nem áll rendelkezésre objektívan kirívó súlyosságú jogsértést megállapító jogerős bírósági vagy végleges hatósági döntés, akkor az ajánlatkérő a rendelkezésre álló körülmények saját maga általi értékelését követően kell levonnia azon következtetést, hogy a közbeszerzési eljárásban megjelenő ajánlattevőnél fennállnak e kizárási ok alkalmazásának feltételei. Ráadásul az értékelését az adott közbeszerzési eljárás eredményeként kötendő szerződés relációjában kell elvégeznie, azaz így a megbízhatóság kérdését is ehhez viszonyítottan kell vizsgálnia. A mérlegelési jogkör gyakorlásának okszerűnek kell lennie. Az ajánlatkérőnek a súlyos kötelezettségszegés és a megbízhatóság kérdését is mindig az érintett gazdasági szereplő magatartásának konkrét és egyedi mérlegelésével kell elvégeznie. (Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) C-465/11. számú Forposta and ABC Direct Contact ítélet [ECLI:EU:C:2012:801] 31. pontja)
- [34] A megbízhatóság értékelésénél kiemelt súlya van az ajánlatkérőnek az ajánlattevő irányába vetett bizalmának. Így az ajánlatkérőt nem köti automatikusan a valamely másik ajánlatkérő szerv vagy hatóság által egy korábbi közbeszerzés vagy hatósági eljárás keretében végzett értékelése. Ez különösen abból fakad, hogy a fakultatív kizárási okok alkalmazása során figyelmet fordíthasson az arányosság elvére. Ezen elv ugyanis megköveteli, hogy az ajánlatkérő maga vizsgálja meg és értékelje a tényeket. (EUB C-41/18. számú Meca ítélet [ECLI:EU:C:2019:507] 30. és 32. pontjai; C-267/18. számú Delta ítélet [ECLI:EU:C:2019:826] 27. pontja)
- [35] Az alperes helytállóan utalt arra, hogy nem minden szakmai kötelezettségszegés vonja maga után automatikusan a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazását. A [29] – [30] bekezdésekben nevesített széleskörű mérlegelési jogköréből fakadóan az I. rendű alperesi érdekeltnek lehetősége nyílt arra, hogy saját maga ítélje meg a II. rendű alperesi érdekelt

NÉBIH listáján való szereplésének relevanciáját az említett fakultatív kizárási ok relációjában. Ezen jogköre gyakorlásának pedig okszerűen eleget tett. A felperes által előadottak nem tudták a mérlegelési jogkör gyakorlása jogszerűtlenségét alátámasztani azzal, hogy másként kívánta meghatározni az ajánlat tekintetében a súlyos jogsértés és a megbízhatóság tartalmát. Az I. rendű alperesi érdekelt a rendelkezésére állt – a felperes által is hivatkozott – információk alapján jogszerűen juthatott arra következtetésre, hogy a NÉBIH listáján való szereplés és az annak alapjául szolgáló jogsértések nem feltétlenül kellett, hogy a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazását vonják maguk után.

- [36] A NÉBIH által feltárt jogsértéseknél részletesen hivatkozott arra, hogy azok milyen okból nem minősültek súlyosnak és nem eredményezhették a II. rendű alperesi érdekelt megbízhatóságának kérdésessé válását. Helyesen hivatkozott arra, hogy a NÉBIH a lista tartalma alapján nem sújtotta a II. rendű alperesi érdekeltet bírság szankcióval vagy a vendéglátóipari tevékenysége gyakorlását – például a Konyha1. bezárásának elrendelésével – sem korlátozta, pedig erre az Éltv. 56-57. §-ai alapján lehetősége lett volna. A súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazása a jogsértés súlyosságának alátámasztására lehetett volna alkalmas, azonban jelen esetben nem állt fenn ilyen körülmény. A NÉBIH a II. rendű alperesi érdekelt vonatkozásában 7 tétel forgalomból történő kivonását, azok forgalomba hozatalának és felhasználásának megtiltását rendelte el, ezt meghaladóan csupán a hűtőszekrény és a fagyasztó láda kijavításának elrendeléséről rendelkezett, egyéb szankciót nem alkalmazott, amely a jogszabály súlyosabb jogszabályszegések esetében előír. E körülmények összességének mérlegeléséből az I. rendű alperesi érdekelt jogszerűen vonhatta le a széles tartományú mérlegelési jogkörében eljárva, hogy a hivatkozott fakultatív kizárási ok alkalmazása nem volt szükséges a II. rendű alperesi érdekelt ajánlatánál.
- [37] A felperes érvelésében mindössze feltételezésként jelent meg, hogy a NÉBIH megállapításokkal érintett 20.97 kg élelmiszer 200 adag egészség veszélyeztetésére alkalmas étel elkészítésére szolgálhatott volna. Az alperes érvelése helyesnek minősült a körben, hogy az I. rendű alperesi érdekeltnek a nyilvános forrásból rendelkezésére állt NÉBIH lista tartalma alapján nem kellett ilyen következtést levonnia, hanem éppen a kisebb súlyú jogkövetkezmények miatt ezzel ellentétes következtetésre juthatott. A felperes egyebekben alaptalanul hivatkozott arra, hogy a NÉBIH lista tartalmára nem hivatkozhatott a II. rendű alperesi érdekelt a nyilatkozatában, illetve azt a bíróság sem vehette volna figyelembe. Az ugyanis már a közbeszerzési eljárás megindításakor nyilvánosan, bárki számára elérhető volt a NÉBIH hivatalos honlapján.
- [38] Az alperes helyesen tulajdonított jelentőséget a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazása kizártságánál annak, hogy a II. rendű alperesi érdekelt az ajánlatát a Konyha2.-vel tette meg, amely nem volt érintett a NÉBIH listáján szereplő jogsértéssel. E körülmény ugyanis megerősítette a megbízhatóság hiánya konjunktív alkalmazási feltételének deficitjét. Okszerűen volt így feltételezhető, hogy a jogsértéssel érintett Konyha1.-gyel szemben olyan helyszínről lehet képes teljesíteni a szerződéses kötelezettségeit, amelyeknél még kisebb súlyú jogsértés sem merült fel. Ez pedig éppen a II. rendű alperesi érdekelt megbízhatóságát erősíthette meg az I. rendű alperesi érdekelt mérlegelési szempontjainak meghatározásakor.
- [39] A felperes állításával szemben az alperes eleget tett az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének is. A döntésének indokolásában megjelölte azon egyedi körülményeket, amelyeket az I. rendű alperesi érdekelt jogszerűen vehetett figyelembe és értékelhetett a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja szerinti fakultatív kizárási ok alkalmazása mellőzésénél. Az EUB ismertetett joggyakorlatával összhangban, az alperes a rendelkezésre

állt információk egyedi és konkrét értékelése tükrében vizsgálta az I. rendű alperesi érdekelt álláspontját a II. rendű alperesi érdekelt ajánlata tekintetében. Az alkalmazott jogszabályi rendelkezéseket – Kbt. és Éltv. – is teljeskörűen rögzítette döntése indokolásában. Az alperes az első kérelmi elem körében tehát érdemben döntött a felperes érveléséről, ezért nem volt értelmezhető azon felperesi hivatkozás, hogy a jogorvoslati jogát kiüresítette volna.

- [40] Helytállóan utalt arra az alperes, hogy a felperes a jogorvoslati kérelmében – saját keresetbeli hivatkozása szerint is – mindössze hivatkozott arra, hogy felmerült az I. rendű alperesi érdekeltnél a közbeszerzés mellőzésének, illetve a szerződéskötési moratórium megsértésének gyanúja, így ez határozott kérelemnek nem minősülhetett, amelyről az alperesnek döntenie kellett volna.
- [41] Ezt követően a bíróság a felperes eljárási költségekkel kapcsolatos kereseti kérelmét vizsgálta. Az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontja értelmében, ha a hatóság az ügyintézési határidőt túllépi, az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy az illetékekről szóló törvény szerinti közigazgatási hatósági eljárásokért, vagy igazgatási jellegű szolgáltatások igénybevételért fizetett igazgatási szolgáltatási díjnak (a továbbiakban: díj) megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot megfizet a kérelmező ügyfélnek, aki mentesül az eljárási költségek megfizetése alól is.
- [42] Az Ákr. 125. § (3) bekezdése alapján azon eljárási költséget, amelynek viselésére senki nem kötelezhető, az eljáró hatóság viseli.
- [43] A Kbt. 151. § (9) bekezdése szerint, ha a jogorvoslati ügyet lezáró érdemi határozatban a Közbeszerzési Döntőbizottság a Kbt. 165. § (2) bekezdés c)–f) pontja szerinti döntést hoz, a befizetett igazgatási szolgáltatási díj háromszázezer forintot meghaladó része a kérelmezőnek a Közbeszerzési Döntőbizottság érdemi határozatának megküldését követő 8 napon belül visszajár. Az igazgatási szolgáltatási díj összegéből háromszázezer forint ilyenkor is a Közbeszerzési Hatóság saját bevétele, amelynek viseléséről a Közbeszerzési Döntőbizottság az Ákr. szerint az eljárási költségekre vonatkozó általános szabályok szerint rendelkezik. Az alaptalan kérelem esetében a díj nem kerül visszatérítésre, a kérelmező viseli az igazgatási szolgáltatási díj teljes összegét.
- [44] A közbeszerzési eljárásokra a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján a Kbt.-ben nevesített speciális rendelkezések hiányában az Ákr. rendelkezései irányadók. Az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontja a hatóságot terhelő negatív jogkövetkezmény a határidő túllépésének esetére. Ebből következően, amennyiben ügyintézése meghaladja a részére a jogszabályban meghatározott határidőt, akkor ennek következményeként többek között az „ügyintézéséért járó” igazgatási szolgáltatási díjat vissza kell térítenie az ügyfél számára. Az Ákr. e rendelkezésének célja tehát, hogy előmozdítsa, hogy a hatóságok a rájuk irányadó eljárási határidőket betartsák, azok elmulasztása esetén őket a törvény illeték- és díjvisszafizetési kötelezettséggel szankcionálja, illetve mentesíti az ügyfelet az eljárási költségek megfizetése alól. (Kfv.IV.37.489/2024/8-II. [69] bekezdése) E rendelkezés viszont nem értelmezhető akként, hogy amennyiben az eljárásban ellenérdekű fél is megjelenik és az ügyfél kérelme nem megalapozott, akkor az ellenérdekű fél költsége megtérítés nélkül maradna. Az Ákr. 125. § (3) bekezdéséből következően ekkor annak viselésére az állam köteles.
- [45] A Kbt. 151. § (9) bekezdése értelmében a jogorvoslati kérelmet előterjesztő kérelmező terhén marad a jogorvoslati kérelem kezdeményezéséhez fűződő igazgatási szolgáltatási díj teljes összege. A Kbt. rendszere viszont ezzel nem fogalmaz eltérő rendelkezést az Ákr. 51. § (1)

bekezdés b) pontjában nevesített hatósági kötelezettséget illetően, azaz a Közbeszerzési Döntőbizottságot a saját ügyintézési határideje túllépése esetén szintén visszatérítési kötelezettség terheli. Ez alól az igazgatási szolgáltatási díj összegéből még a háromezer forint sem jelent kivételt, amelyet a jogorvoslati kérelem megalapozottsága mellett is „magánál tarthat”. Azt sem tekintheti késedelmétől függetlenül a saját bevételének, hanem azt a kérelmezőnek vissza kell fizetnie. (Kfv.IV.37.489/2024/8-II. [70] bekezdése)

- [46] A tárgyaláson az alperes elismerte, hogy a jogorvoslati kérelem elbírálását a Kbt.-ben meghatározott ügyintézési határidőn belül nem végezte el, azon túllépve hozta meg a határozatát. Ebben az esetben – a felperesi hivatkozással összhangban – a felperes részére a jogorvoslati kérelem valamennyi kérelmi eleméhez kapcsolódóan megfizetett igazgatási szolgáltatási díj visszajár. Az alperes tévesen utalt arra, hogy e jogkérdésben a Kfv.IV.37.489/2024/8-II. számú határozat már hivatkozott rendelkezései ne bírtak volna relevanciával. Nem volt jelentősége annak, hogy abban az alperes helyt adott a jogorvoslati kérelemben foglaltaknak. Sőt, éppen azt emelte ki a Kúria, hogy még abban az esetben is visszajár a kérelmezőnek a Kbt. 151. § (9) bekezdése alapján az alperest megillető igazgatási szolgáltatási díj. A Kbt. 151. § (9) bekezdése ugyanis nem minősül olyan különleges rendelkezésnek, amely lerontaná a lex specialis derogat legi generali jogelv alapján az Ákr. 51. § (1) bekezdésében foglalt igazgatási díjvisszatérítési általános szabályt.
- [47] A fentiekre tekintettel az alperes jogsértő módon – az Ákr. 51. §-ába ütközően – járt el, amikor nem rendelkezett az igazgatási szolgáltatási díjnak megfelelő összeg visszatérítéséről a felperes részére.
- [48] A felperes az igazgatási szolgáltatási díj visszatérítését meghaladóan szintén jogszerűen kérelmezte az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontjából kifolyólag az I. rendű alperesi érdekeltnek általa fizetendő eljárás költség annulálását. Amint arra a bíróság a [44] bekezdésben már utalt, az ügyintézési határidő túllépése esetén a kérelmező az eljárás költségek viselése alól is mentesül. Mivel az alperes általa sem vitatottan elmulasztotta az ügyintézési határidőt, ezért a felperes nem volt kötelezhető az I. rendű alperesi érdekeltnél felmerült eljárás költség viselésére sem.
- [49] Mindezek alapján az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperesi érdekeltnek a II. rendű alperesi érdekelt ajánlatára vonatkozóan – az okszerűen gyakorolt mérlegelési jogkörében eljárva – nem kellett alkalmaznia a Kbt. 63. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kizárási okot. A jogorvoslati kérelem elbírálására nyitva állt ügyintézési határidő túllépése miatt viszont jogszabálysértő módon járt el, amikor nem rendelkezett az Ákr. 51. §-a alkalmazásával az igazgatási szolgáltatási díj visszatérítéséről és egyidejűleg az I. rendű alperesi érdekelt eljárás költségének megtérítésére is kötelezte. Erre tekintettel a bíróság a határozatot a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja és a 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján részben – az igazgatási szolgáltatási díjra és az eljárás költség viselésére vonatkozóan – megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte.
- [50] Az alperesnek az új eljárásban az igazgatási szolgáltatási díjról úgy kell határoznia, hogy az ügyintézési határidő elmulasztására tekintettel, a felperes által megfizetett teljes – valamennyi kérelmi elemre vonatkozó – igazgatási szolgáltatási díjnak megfelelő összeg megfizetéséről kell rendelkeznie a felperes számára az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Az I. rendű alperesi érdekelt eljárás költsége megtérítésénél pedig – az Ákr. 125. § (3) bekezdésével összhangban – annak az alperes általi viseléséről kell rendelkeznie.

- [51] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. §-a és 83. § (2) bekezdése figyelembevételével megállapította, hogy – mivel a kereset a jogorvoslati kérelem elutasítása tekintetében nem, az igazgatási szolgáltatási díj és eljárási költség tekintetében viszont megalapozott volt – a felperes és az alperes, az I. rendű alperesi érdekelt, valamint a II. rendű alperesi érdekelt pernyertessége közötti arány és az igényelt perköltségek összege sem számított egymástól jelentősen eltérőnek. Ebből következően a felek a felmerült költségeik egymásnak való megtérítésére nem voltak kötelesek, azokat saját maguk viselik.
- [52] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése szerint megállapított, az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett 15.000 forint eljárási részilletéket a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a felerészben pervesztes felperes köteles megfizetni. A fennmaradó eljárási részilleték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt személyes illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.
- [53] A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az eljárási részilletéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszék megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni. A teljesítési határidő (a határozat jogerőre emelkedését követő 60. nap) a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg.
- [54] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése és a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. szeptember 28.

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k. dr. Tombor Csaba s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
bíró